

**МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (УКРАЇНА)
ПОЗНАНСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
МІЖРЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА ПРИ
МІЖПАРЛАМЕНТСЬКІЙ АСАМБЛЕЇ ЄВРАЗЕС (РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ)
ТБІЛІСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНЕ ДЖАВАХІШВІЛІ (ГРУЗІЯ)
КОМРАТСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (РЕСПУБЛІКА МОЛДОВА)
ДЕПАРТАМЕНТ ЕКОНОМІКИ МАРІУПОЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ВІДДІЛЕННЯ У м. МАРІУПОЛЬ ДОНЕЦЬКОЇ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ**

ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН У СВІТОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ ПРОСТІР

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

05 грудня 2014 р.

Рекомендовано до друку
Вченою радою економіко-
правового факультету
Маріупольського державного
університету
(протокол № 3 від 18.11.2014 р.)

Маріуполь, 2014

УДК 339.922:341.232(100)(063)

ББК 65.59(4/8) я431

Особливості інтеграції країн в світовий економічний та політико-правовий простір: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 05 грудня 2014 р.– Укл.: Беззубченко О.А., Дубенюк-Панайотопулу Я.А., Марена Т.В., Мітюшкіна Х.С., Захарова О.В., Ніколенко Т.І., Балабанова Н.В.; За заг. редакцією д.е.н., проф. Булатової О.В. — Маріуполь: МДУ, 2014. — 195 с.

Конференція присвячена проблемам активізації процесу інтеграції країн у світовий економічний та політико-правовий простір. В роботі конференції приймають участь відомі вчені, молоді науковці, аспіранти, магістранти та студенти.

Головні напрямки роботи конференції:

1. Розвиток інтеграційних процесів в умовах глобального середовища: економічний та політичний аспекти;
2. Особливості розвитку зовнішньоекономічних та політичних відносин країн в умовах глобалізації;
3. Розвиток міжнародних фінансово-кредитних та валютних відносин в умовах глобалізації та участь країн на світовому фінансовому ринку;
4. Інноваційно-інвестиційна діяльність країн у світових координатах розвитку;
5. Проблеми міжрегіональної та міжгалузевої співпраці в умовах глобалізації;
6. Забезпечення конкурентоспроможності галузей та регіонів національної економіки;
7. Проблеми забезпечення сталого розвитку країн в контексті сучасних світових процесів.

Організаційний комітет конференції ставить перед собою такі задачі:

1. обмін практичними і теоретичними напрацюваннями учасників конференції в області вивчення особливостей інтеграції країн у систему світогосподарських зв'язків;
2. розробка напрямів розвитку міжнародних економічних відносин України.

©Автори текстів, 2014 р.

© МДУ, 2014 р.

превышает 25% оплаченного уставного фонда; количество привилегированных акций акционерного общества ограничена 10% уставного фонда.

Таким образом, государственно-правовое регулирование осуществляется путем принятия законов, постановлений и других нормативных актов, которые регламентируют те или другие стороны отношений, которые связаны с обращением ценных бумаг, а также установлением контроля за соблюдением законодательства через государственные органы.[2]

Фондовый рынок Украины должен стать составной частью мирового рынка финансовых ресурсов, предоставляя иностранным инвесторам надежный механизм для осуществления портфельных инвестиций в экономику Украины.

Необходимой предпосылкой для этого должно стать создание сети предприятий, которые специализируются на работе с ценными бумагами, фондовых бирж и систем национального депозитария. Национальный депозитарий должен войти в международную сеть центральных депозитарных учреждений торговых систем и Международных организаций по стандартизации для обеспечения представительства субъектов фондового рынка Украины на мировом рынке.

Важнейшим шагом в процессе интеграции украинского фондового рынка в международные рынки капиталов является принятие Государственной комиссии по ценным бумагам и фондовому рынку в члены Международной организации комиссий по ценным бумагам – авторитетной организации, которая координирует деятельность мирового рынка капиталов и объединяет комиссии по ценным бумагам 78 стран мира.

Важным условием успешного функционирования фондового рынка является эффективная система его регулирования, охватывает всех участников фондового рынка и обеспечивает осуществление ими своей деятельности в соответствии с уст неявленных правил.[3]

Литература:

1. Алексеев М.Ю. Рынок ценных бумаг//М.Ю Алексеев. Финансы и статистика. -2007. –с 47-49.
2. Жуков Е.Р. Ценные бумаги и фондовый рынок//Е.Р. Жуков –М., 2008. –с 202
3. Информационный сборник//Государственная комиссия по ценным бумагам и фондовому рынку. – 2011- с 23

МАРЕНА Т.В.,
к.е.н., доцент кафедри
міжнародної економіки
Маріупольського державного університету

ВПЛИВ ГЛОБАЛЬНОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ НА БАНКІВСЬКИЙ СЕКТОР КРАЇН З РІЗНИМИ ТИПАМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

Глобальна фінансова криза якісно змінила контури світової банківської системи і порушила співвідношення сил на світовому ринку банківських послуг, призвівши як до регіонального перерозподілу банківських активів, так і до змін у фінансовому стані та конкурентних позиціях найбільших банківських установ.

В контексті перерозподілу банківських активів між країнами з різними типами соціально-економічних систем відбувається укріплення позицій економік, що розвиваються. Якщо у докризовому 2005 р. банківські активи розвинутих країн та країн, що розвиваються співвідносилися як 84% і 16%, то станом на 2013 р. частка останньої групи країн зросла до 26%, як це відображено на рис. 1.

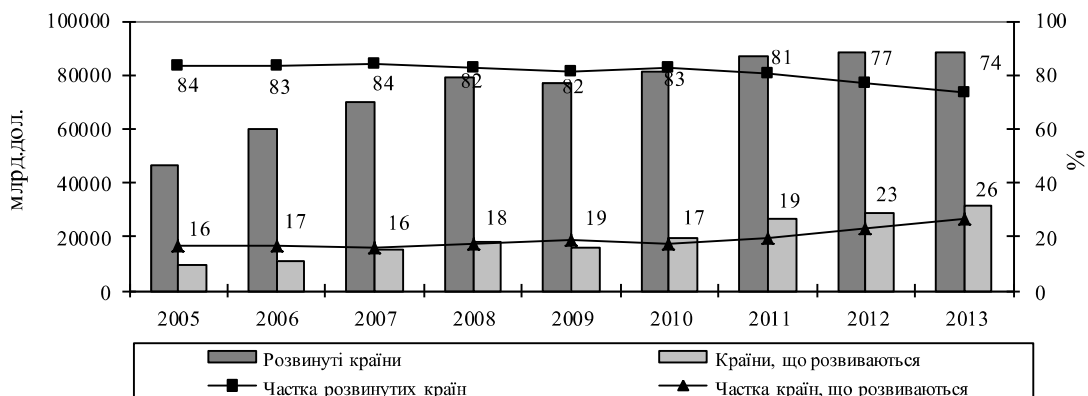

Рис. 1. Динаміка банківський активів розвинутих країн і країн, що розвиваються, у 2005-2013 рр.

З точки зору регіональних особливостей розміщення світових банківських активів усе більшого значення набуває банківський сектор азійських країн та країн БРІКС. Кількість найбільших банків світу, яка зосереджена у цих країнах, постійно зростає: якщо на початку 1990-х рр. на Азію та країни БРІКС припадало близько 100 та 33 найбільших банківських установ відповідно, то до 2020 прогнозується зростання їх чисельності до 300 та 190 установ [1]. Паралельно відбувається зменшення присутності західноєвропейських (з понад 440 до 285), американських (з понад 220 до 140) та японських (з понад 110 до 75) банків серед найбільших банківських установ світу.

Світові банківські активи країн, що розвиваються, є висококонцентрованими у регіональному плані: понад 70% банківських активів зосереджені у азійських країнах і 12% - у Латинській Америці [2]. При цьому глобальна фінансова криза майже не вплинула на регіональний розподіл банківських активів усередині групи країн, що розвиваються: у докризовому 2005 р. країни Азії та Латинської Америки зосереджували 69% та 12% банківських активів.

Результати впливу глобальної кризи на перерозподіл сил на світовому ринку банківських послуг відображають також рейтинги найбільших банків світу. Так, за версією журналу *The Banker*, у першій десятці банків за рівнем капіталізації у 2006 р. був присутній лише один банк з країн, що розвиваються, - китайський *China Construction Bank*. У 2013 р. на перших десяти позиціях рейтингу вже були присутні чотири банки з країн, що розвиваються (китайські *ICBC*, *China Construction Bank*, *Bank of China*, *Agricultural Bank of China*) та шість банків – з розвинутих країн (США, Великобританія, Австралія) [3]. Мінімальний рівень капіталу, необхідний для того, щоб потрапити в рейтинг найбільших банків світу, з кожним роком зростає; станом на 2013 р. він склав 342 млн. дол.

Глобальна криза відчутно вплинула і на результати роботи банків у різних країнах. У 2005 р. найбільш прибутковими були банківські сектори Великобританії та США, рівень рентабельності капіталу кожного з яких складав понад 26%. 294 банка з країн ЄС та 197 банків з США забезпечували відповідно близько 40% та 28% сукупного прибутку 1000 найбільших банківських установ, що увійшли до рейтингу *The Banker*. У 2013 р. більше половини глобального прибутку фінансових установ (близько 59%) припадало на банки Азіатсько-Тихоокеанського регіону, а частка європейських банків зменшилася до 1,6%. Найкращі фінансові результати у посткризовий період демонструють китайські банки, прибуток до оподаткування яких у 2013 р. склав понад 640 млрд. дол. Банки з країн Єврозони, навпаки, завершили 2013 р. зі збитками у розмірі 49 млрд. дол. За показником рентабельності активів банки з країн, що розвиваються, є також більш прибутковими порівняно із банківськими установами із Західної Європи та США. Попри незначну частку у загальних банківських активах світу, африканські банки досягли найвищого рівня рентабельності активів (понад 2,1%). Північноамериканські та західноєвропейські банки є набагато менш рентабельними, середнє значення показника склало близько 1% та 0,02% відповідно.

Розмір банку, що вимірюється загальною величиною активів, залишається важливим чинником підтримки його стабільності. За цим критерієм більшість банків з країн, що розвиваються довгий час не могли конкурувати з банками із розвинутих країн. Так, серед сотні найбільших банків за показником загальних активів присутні банки США (10 банків), Японії (8), країн ЄС (27), Канади (5), Австралії (4). Однак країною-лідером за кількістю банків у сотні найбільших за величиною активів банківських установ у 2013 р. став Китай (17 банків); у рейтингу також присутні по 4 банки із Бразилії та Південної Кореї.

В країнах, що розвиваються, більш швидкими темпами зростають банківські активи. Так, десятка країн за темпами зростання банківських активів у 2012 р. порівняно з 2011 р. представлена виключно країнами Африки (Габон – 35,05%), СНД (Росія – 32,12%, Азербайджан – 27,71%, Білорусь – 25,64%, Грузія – 23,74%), Латинської Америки (Перу – 27,21%, Колумбія – 27,04%, Чилі – 26,61%) та Південно-Східної Азії (Бангладеш – 27,47%, Південна Корея – 23,23%) [3].

Незважаючи на складні умови післякризового розвитку, українські банки змогли не тільки утриматися у рейтингу 1000 найбільших банківських установ світу, але й покращити свої позиції. Загалом, до рейтингу увійшли п'ять банків з України: Приватбанк (315 місце), Укрексімбанк (375), Ощадбанк (382), Промінвестбанк (737) та ПУМБ (844 місце). При цьому Приватбанку та ПУМБу вдалося навіть покращити свої позиції в рейтингу (відповідно на 19 та 82 пункти порівняно з 2012 р.).

Отже, результати проведеного дослідження свідчать про погіршення конкурентних позицій банків з розвинутих країн (особливо з країн ЄС) на світовому ринку банківських послуг. Причини цього полягають не тільки у впливі глобальної фінансової кризи на ліквідність та фінансову стійкість банків, але й у негативних наслідках європейської боргової кризи. Суттєво знизалася спроможність банків кредитувати, особливо позичальників-нерезидентів, що пов'язано з більш жорстким регулюванням фінансових ринків. Крім того, більш виражена тенденція до сек'юритизації кредитних відносин, що спостерігається у розвинутих країнах, викликала зміщення акцентів з банківського кредитування на ринки боргових цінних паперів. Усе це призводить до уповільнення темпів зростання банківських активів у розвинутих країнах. Натомість банки з країн, що розвиваються, не тільки нарощують активи, підвищуючи концентрацію капіталу як умову забезпечення стабільності, але й демонструють кращі показники прибутку та рентабельності.

Література:

1. Литвин М.В. Функціонування банківської системи в умовах глобалізації / М.В. Литвин // Прометей. – Донецьк: ДЕГІ, 2010. – Вип.1 (31). – С. 36-39.

2. Global Financial Stability Report: Market Developments and Issues. – Washington: IMF. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.imf.org/External/Pubs/FT/GFSR>.
3. Top 1000 World Banks. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.thebanker.com/Top-1000-World-Banks/Top-1000-World-Banks-2013>.

МАРЧЕНКО Я.В.,
студентка ОКР «Спеціаліст»
спеціальності «Міжнародна економіка»
Маріупольського державного університету

СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ВРЕГУЛЮВАННЯ ПРОБЛЕМИ ЗОВНІШНЬОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ УКРАЇНИ

Актуальність проблеми пояснюється посиленням у світі глобалізаційних процесів, що пов'язані та безпосередньо впливають на зростання зовнішньої заборгованості країн, тому проблема світової боргової кризи за останній 30 років набула неабиякого розмаху. Зростання світової боргової залежності відбувається внаслідок розширення відкритості національних економік та з метою залучення іноземних інвесторів до фінансово-економічного життя країн. Додаткові кредитні ресурси, активізовані через фінансові ринки, дозволяють пришвидшувати у цих країнах процеси ринкового реформування та економічного зростання.

У період економічного спаду економіка країни характеризується активним позичковим фінансуванням, що спричиняє обтяжливе боргове навантаження на бюджет країни. Така ситуація вимагає ґрунтовного вивчення управління боргами та дослідження механізмів зменшення боргового тягаря. У зв'язку з цим поставленим завданням дослідження є вивчення міжнародного досвіду врегулювання боргових проблем, що сприяє розширенню кола інструментів та методів ефективного управління державними запозиченнями.

Різноманітні програми та моделі реструктуризації боргів набули останнім часом особливого розповсюдження і висвітлення у працях багатьох сучасних економістів. Вони реалізовувалися під егідою та за сприяння міжнародних фінансових інститутів, країн Європейського Союзу та країн-кредиторів. Міжнародна практика у сфері боргової політики передбачає застосування таких основних методів управління державним боргом:

- конверсія – зміна дохідності позики;
- консолідація (рефінансування) – збільшення строків випущеної раніше позики;
- уніфікація – об'єднання декількох позик в одну, коли облігації раніше випущених кількох позик обмінюються на облігації нової позики;
- обмін облігацій за регресивним співвідношенням – прирівнювання кількох раніше випущених облігацій до однієї нової;
- відстрочення погашення позики проводиться, як правило, з метою фінансування раніше випущених позик.

Система управління зовнішнім боргом дозволяє застосовувати різні варіанти реструктуризації, що реалізуються залежно від типів кредиторів та боржників і можуть здійснюватись на основі однієї схеми або їх комбінацій. Практичне застосування планів реструктуризації заборгованості та запропонованих міжнародними фінансовими організаціями і клубами кредиторів умов допомагає долати боргову кризу в окремих країнах, сприяти врегулюванню відносин між боржниками та кредиторами, створювати умови для стабілізації розвитку національних економік країн-боржників та надходження до цих країн міжнародних фінансових ресурсів. Вивчення міжнародного досвіду та закономірностей розвитку кредитних відносин має незаперечне значення для кваліфікованого управління державним боргом країни.

Але важливою перешкодою налагодженню належної стратегічної ефективності боргової політики в Україні є відсутність цілісної системи законодавчого забезпечення регулювання витрат з обслуговування і погашення державного боргу.

Стратегічною метою державної боргової політики України має стати залучення фінансових ресурсів для ефективною реалізації програм інституційного та інвестиційного розвитку країни із одночасним забезпеченням стабільного співвідношення державного боргу та ВВП.

Враховуючи, що зовнішні запозичення являють собою фактичне вивезення капіталу з країни, оскільки є, по суті, продажем нерезидентам (навіть, якщо вони є підставними особами резидентів) права на отримання частини прибутку резидентів України, тобто декапіталізацію національної економіки, обсяг зовнішньої заборгованості України повинен підтримуватись на відносно невисокому рівні. В цьому контексті внутрішні запозичення, які є засобом перерозподілу прибутку всередині країни, видаються більш прийнятними для капіталодефіцитної економіки.

Проте боргове фінансування дефіциту бюджету видається припустимим понад межі потреб обслуговування попередніх заборгованостей, лише якщо воно формує потенціал майбутнього розвитку.

Стратегічним завданням боргової політики є також пошук оптимального співвідношення між борговим та податковим фінансуванням бюджетних видатків. У короткостроковому періоді залучення позичкових

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ РОЗВИТОК ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА: ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ПОЛІТИЧНИЙ АСПЕКТИ

АКСЬОНОВА В.А.	Сучасний стан розвитку інтеграційного об'єднання NAFTA.....	4
БАЛИШЕВА А.В.	Розвиток міжрегіонального співробітництва України в умовах глобальної регіоналізації.....	5
БЕРФМАН В.Е.	Вплив процесів регіональної економічної інтеграції на конкурентоспроможність країн.....	6
БОГАТОВА Н.О.	Сучасний стан розвитку інтеграційного об'єднання ASEAN.....	7
БОЙКО О. Р.	Сучасний стан та перспективи розвитку MERCOSUR.....	9
БОНДАРЕНКО П.В.	Сучасний стан розвитку Європейського Союзу.....	10
БРУХ О.О.	Позитивні і негативні аспекти вступу України в ЄС.....	11
БУЛАТОВА О.В.	Основні вектори політики сусідства Європейського Союзу.....	12
ВСРЮТІНА Д.М.	Оцінка економічної діяльності країн НАФТА	14
ЗАННЕС А.Д.	Визначення перспективних напрямків співпраці України та ОЧЕС.....	15
ЗАХАРОВА О.В.	Статистична оцінка структурних зрушень в регіональному розвитку світового господарства.....	17
ІВАНІК Ю.О.,	Оцінка наслідків інтеграційного вибору України.....	18
ИСКАКОВ И.Ж.	Л.Н. Гумилев и проблемы евразийской интеграции в XXI в.....	20
КЛЮЧАГІНА А.В.	Особливості формування європейського регіону в системі світового господарства.....	22
ПУТЯТІН Е.І.	Глобальна регіоналізація як феномен світогосподарського розвитку.....	25
САБАДИР Д.Р.	Сучасний стан розвитку інтеграційного об'єднання БРІКС.....	26
СЕНАТОСЕНКО В.О.	Оцінка економічної діяльності країн АСЕАН.....	26
ТОРОПЬГІНА А.А.	Интеграция: термин и теория.....	28
УЗУН В.В.	Азіатсько-тихоокеанський регіон в системі світового господарства.....	29
ЦИКЛАУРІ О.Б.	Органи місцевого самоврядування як суб'єкти транскордонного співробітництва (організаційно-правовий та фінансовий аспекти).....	31
ЧЕНТУКОВ І.Ю.	Сучасні методичні підходи вимірювання інтеграційних процесів.....	33

СЕКЦІЯ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ТА ПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИН КРАЇН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

ЛІВУТІ М.	Georgia in globalized world.....	35
ТЕРПИЛОВСКИ Р.	Wybory parlamentarne na ukrainie 2014 w świetle polskich ekspertów i mediów.	36
АББАСЗАДЕ А.	Аналіз зовнішньої торгівлі України.....	38
БЕРЕЗІНА А.Г.	Особливості участі України в процесах міжнародної міграції.....	40
БУШУЄВ Г.О.	Фактор участі країн перської затоки у фінансуванні збройної сирійської опозиції.....	41
Д'ЯЧКОВА О.П.	Особливості міжнародної економічної діяльності України.....	43
ДЯТЛОВА В.С.	Участие Украины в международных миграционных процессах.....	44

ДЕПТА Я.О.	Оцінка сучасних тенденцій розвитку міжнародної торгівлі.....	46
ЗЕЛЕНИНА В.А.	Україна в процессах трудовой миграции.....	47
КОБЗЄВА К.І.	Розвиток торговельно-економічного та інвестиційного співробітництва між Україною і Польщею в умовах інтеграційних пріоритетів.....	49
КОЛОМОЄЦЬ А.С.	Економічна сфера співробітництва у боротьбі с тероризмом між Пакістаном та США.....	50
МИХАЙЛОВ О.І.	Глобалізаційні зміни в світовій економіці. Индекс глобалізації.....	52
НИКОЛАЄВА А. С.	Роль СОТ в регулюванні міжнародної торгівлі.....	54
ПАКСЕЛЄВА А.Ю.	Особливості функціонування сучасного світового господарства.....	55
ПЛЮЩАКОВ Е.В.	Влияние глобализации на международные экономические отношения.....	56
ПОДТИННИЙ І.С.	Особливості участі України у світовій торгівлі транспортними послугами...	58
ПРОТОЛЮК В.С.	Тарифне і нетарифне регулювання зовнішньої торгівлі в практиці України..	60
СКЛЯРОВ І.О.	Україна в міжнародній торгівлі товарами.....	62
ТИТОВА А.М.	Оцінка розвитку зовнішньоторговельних зв'язків України з Польщею.....	63
ТРОФИМЕНКО М. В.	Суб'єктно-об'єктна детермінація публічної дипломатії США.....	64
ЧЕЛЯХ О.В.	Потенціал та перспективи розвитку україно-польських торговельно-економічних відносин.....	70
ШАПОВАЛОВА Я. В.	Роль торговельно-економічних відносин між Україною та Молдовою	71

СЕКЦІЯ

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ ТА ВАЛЮТНИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА УЧАСТЬ КРАЇН НА СВІТОВОМУ ФІНАНСОВОМУ РИНКУ

АТАМАНЧУК З. А., СОКАЛЬЧУК С.-Ю. О.	Чітке визначення цілей НБУ як шлях до успіху грошово-кредитної політики	73
БАЛДЖИ М.	Особливість визначення і формування грошово – кредитної політики в Україні.....	74
БОЙКО Ю.В.	Стратегія реформування міжбюджетних відносин в Україні у контексті муніципальної реформи.....	76
ГЕРАЩЕНКО Д.В.	Проблеми зовнішньої заборгованості України.....	77
ЗУЄВА В. С.	Государственное регулирование рынка ценных бумаг в Украине.....	79
МАРЕНА Т.В.	Вплив глобальної фінансової кризи на банківський сектор країн з різними типами соціально-економічних систем.....	81
МАРЧЕНКО Я.В.	Сучасні особливості врегулювання проблеми зовнішньої заборгованості України.....	83
МОНАСТЫРЮК В.И.	Особенности бюджетного регулирования Украины.....	85
МУХА М.А.	Фінансовий ринок Європейського Союзу.....	86
ПОЛЕХОВ С.И.	Ликвидность коммерческих банков: особенность и факторы.....	88
ПОСТОЛАКЕ (ДОГОТАРЬ) В. М.	Передача кредитного риска как механизм защиты от рисков в банковском секторе.....	90
ПРИДВОРОВА А.В.	Банківська система України: її структура та розвиток.....	91
ПРИЙМА С. В.	Проблеми та стратегічні пріоритети розвитку страхового ринку в Україні...	93
ПРОЦЕНКО Г.О.	Оцінка фінансової стійкості: методи і проблеми їх застосування.....	94
ТРОФИМЕНКО Я.Г.	Сутність та типологія регіональних фінансових ринків.....	96
ЧОРНА Ю.І.	Нові електронні можливості у сфері подання податкової звітності.....	97

**СЕКЦІЯ
ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ КРАЇН У СВІТОВИХ
КООРДИНАТАХ РОЗВИТКУ**

БЕРНАЦЬКА І.Я.	Проблеми і перспективи залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України.....	100
ГЕРАЩЕНКО А.В.	Іноземне інвестування в АПК України.....	101
КУЗЬМІНОВА М.Б.	Роль іноземного капіталу в економіці країни.....	102
МЕГЕДІНЮК Ю.Ю.	Роль ТНК в системі міжнародного інвестування.....	104
НАТАЛИЧ В.О.	Проблеми інноваційного розвитку економіки України.....	106
НІКОЛЕНКО Т.І.	Світові тенденції та перспективи розвитку світових інвестиційних потоків..	107
ПЕРЕСАДЬКО Л.Е.	Сучасні стратегії діяльності ТНК.....	109
ПОЛЕХОВ А.И.	Инвестиционная деятельность в Украине.....	111
ТАРОВИК Г.П.	Особливості інвестиційної діяльності України.....	112
ТРОЦЕНКО В.В.	Інноваційно-інвестиційна складова стратегії зростання конкурентоспроможності регіонів.....	113
ТУРЕНКО С.В.	Інвестиційно-інноваційний розвиток національних економік.....	115
УЛАНОВА Ю.С.	Оценка состояния иностранной инвестиционной деятельности в Украине...	117
ФАЛЕЄВ І.В.	Оцінка інноваційно-інвестиційної діяльності регіонів.....	118
ХОЦЬКА Я.О.	Роль ТНК у інвестиційних процесах сучасності.....	120

**СЕКЦІЯ
ПРОБЛЕМИ МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ ТА МІЖГАЛУЗЕВОЇ СПІВПРАЦІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

АНТОНЮК Г.Я.	Чинники впливу на глобальну продовольчу кризу.....	123
БАЛАБАНОВА Н.В.	Аналіз структурних змін у розвитку світового металургійного ринку.....	125
БОСОВСЬКА М.В., НЕВЕНЧАНА Д.	Особливості та перспективи стратегічного розвитку національних готельних мереж.....	126
КОВАЛЕНКО К.А.	Дослідження транзитної інфраструктури України.....	128
МАТІЙЧУК О.І.	Проблеми розвитку сільських територій.....	130
МАЦУКА В.М.,	Процеси концентрації та інтеграції капіталу у сфері туристських послуг.....	131
МІТЮШКІНА Х.С.	Енергетична безпека в системі економічної безпеки країни: основні загрози.	133
МОСКОВЧЕНКО К.В.	Міжнародне співробітництво країн з питань безпеки туристичних подорожей.....	135
ПАРХОМЕНКО С. В.	Аналіз тенденцій розвитку світової металургійної галузі.....	137
ЧЕНТУКОВ Ю.І.	Окремі аспекти європейської енергетичної політики.....	139
ЧУБЕНКО О.С.	Транспортна складова стратегії зростання міжнародної конкурентоспроможності регіону.....	140
ШКУРАТ О.О.	Умови та фактори розвитку і розміщення нафтової промисловості України..	142

**СЕКЦІЯ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ГАЛУЗЕЙ ТА РЕГІОНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОНОМІКИ**

БЕЗЗУБЧЕНКО О.А.	Теоретичні підходи щодо визначення ключових компетенцій конкурентоспроможності підприємства.....	144
БІЛОЗУБ Т.Ю.	Сучасні тенденції розвитку тіньової економіки України.....	145

ДУБЕНЮК-ПАНАЙОТОПУЛУ Я.А.	Особливості оцінки рівня конкурентоспроможності туристичної галузі за моделлю ОЕСР.....	148
КЛЪОБ О.П.	Роль інноваційного маркетингу у підвищенні конкурентоспроможності підприємства.....	150
ОМЕЛЬЧЕНКО В.Я., ОМЕЛЬЧЕНКО А.П.	Современные концептуальные подходы к определению конкурентоспособности страны.....	151
ОСИПЕНКО К.В.	Інтегральні оцінки міжнародної конкурентоспроможності країн як туристичних об'єктів.....	153
ПОЛЩУК А.В.	Мерчандайзинг як інструмент маркетингу та особливості його застосування в Україні.....	155
СВЯТОВЕЦЬ Ю.А.	Шляхи удосконалення управління підприємствами малого бізнесу в індустрії гостинності.....	156
ТОЦИНА Є.Р.	Розвиток франчайзингу в Україні.....	158
ЧУМИЧКІНА Ю.М.	Методи оцінки конкурентоспроможності персоналу підприємства.....	160
ШИГІНСЬКА І.О.	Стратегічне забезпечення конкурентоспроможності продукції АПК.....	161

СЕКЦІЯ

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КРАЇН В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СВІТОВИХ ПРОЦЕСІВ

LASHA BAGRATIONI	The role of international investment market in social stability and sustainable economic development.....	163
МАТЕУСЗ РYВА БАРЕГАМЯН С.Х.	A success of a transformation of the Polish economy after 1989..... Конституційно-правове регулювання права на працю в Україні під впливом міждержавних інтеграційних процесів.....	164 166
БЕЛІМЕНКО В.Ю.	Сутність та призначення експрес-діагностики діяльності підприємства.....	168
ВЕСЕЛОВ Ф.Ф.	Основные направления социальной политики на современном этапе экономического развития Украины.....	169
ГУБЕНКО В.Е.	Социально-экономические проблемы экологии.....	171
ЄФІМЕНКОВА К.О.	Проблеми зайнятості в Україні.....	173
КАРПУХИНА Ю.С.	Теневая экономика в Европе и Украине.....	175
КИСЛОВА Л.А.	Теневая экономика как угроза экономической безопасности.....	176
КОЗИЦКАЯ А.А.	Глобальные экономические проблемы современности.....	179
МІЩЕНКО М.О.	Принципи формування механізму державного регулювання економіки України.....	182
ПЕРОНКО А.Н.	Национальный состав населения Украины и его территориальные особенности.....	183
СУХОВА К.В.	Проблеми малого бізнесу в Україні.....	185
ТАТАР Д.В.	Проблеми государственного регулирования экономики Украины.....	186
ЩЕРБАНЬ В.І.	Особливості реалізації соціальної політики в Україні.....	188
ЯВОРСКАЯ Н.Р.	Сутність та специфіка формування системи управління підприємством.....	190